

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115220136
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4115220136.7

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. D. X, zastúpená JUDr. Zuzana Józová Borecká, advokátka, so sídlom Sládkovičova 7, Nitra, 2. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, C., 3. H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, C., proti žalovanej: I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, L., zastúpená JUDr. Adriana Pukaj Kerestešová, advokátka, so sídlom Kmeťkova 23, Nitra, o určenie povinnosti zdržať sa zásahu do výkonu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, o nároku na náhradu trov konania, o odvolaní žalobcov v 1. až 3. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 18C/362/2015-413 zo dňa 3. októbra 2022 v spojení s odvolacím uznesením č. k. 18C/362/2015-458 zo dňa 2. októbra 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania vo veci samej (I. výrok) p o t v r d z u j e.

Žalovanej proti žalobcom v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania vo veci samej voči žalobcom v 1. až 3. rade vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (I. výrok). Ďalším výrokom súd žalobcom v 1. až 3. rade priznal v zastavujúcej časti (odstránenia prekážok) nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (II. výrok). Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, 2, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), ako aj zisteným skutkovým stavom. Poukázal na to, že súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom č. k. 18C/362/2015-123 zo dňa 14.02.2019 rozhodol tak, že žalovaná bola povinná odstrániť protiprávny stav zabráňujúci výkonu práva z vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu cez parcelu č. 7, evidovanou správou katastra na LV č. XXXX, kat. úz. K., obec L., okres C., ako parc. reg. "C", o výmere 383 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, spôsob využitia 15, pešo i osobným automobilom v prospech vlastníkov parc. č. 9 evidovanej správou katastra na LV č. XX, kat. úz. K., obec L., okres C., ako parc. reg. "C", o výmere 313 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, spôsob využitia 15, podľa V3688/07-24/07, V 1533/12-17/12. Žalovaná bola povinná zdržať sa konania, ktorým by žalobkyni akýmkoľvek spôsobom znemožnila vstup na nehnuteľnosti pešo aj osobným automobilom. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. V časti odstránenia prekážok z prístupovej cesty súd konanie zastavil. Súd žalobcom v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti rozhodnutiu bolo podané odvolanie a Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 7Co/220/2019-245 zo dňa 28.01.2021 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I. – povinnosť odstrániť protiprávny stav zmenil a žalobu zamietol, v časti, ktorým zaviazal žalovanú zdržať sa konania ktorým by žalobkyni akýmkoľvek

spôsobom znemožnila vstup na špecifikované nehnuteľnosti pešo, zmenil tak, že žalobu zamietol. V napadnutom vyhovujúcom výroku, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zdržať sa konania, ktorým by žalobkyni akýmkoľvek spôsobom znemožnila vstup na nehnuteľnosti osobným automobilom, ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Rozsudkom č. k. 18C/362/2015-346 zo dňa 06.12.2021 rozhodol súd tak, že žalobu o uložení povinnosti žalovanej zdržať sa konania, ktorým by oprávneným z vecného bremena spočívajúcim v práve prechodu cez celú parc. č. 7 v prospech vlastníkov parc. č. 9 podľa V 3688/07-24/07, V 1533/12-17/12 akýmkoľvek spôsobom znemožnila vstup na ich nehnuteľnosti, osobným automobilom, zamietol. Ďalej rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie voči výroku o náhrade trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7Co/20/2022-404 zo dňa 24.06.2022 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil ďalšie konanie a nové rozhodnutie. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania vo veci samej a rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zastavujúcej časti. V konaní vo veci samej, po čiastočnom späťvzati žaloby, bolo rozhodnuté tak, že súd žalobu v troch uplatnených nárokoch zamietol, keď odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, ktorým zaviazal žalovanú odstrániť protiprávny stav zabraňujúci výkonu práva z vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu cez parcelu č. 7, evidovanou správou katastra na LV č. XXXX, kat. úz. K., obec L., okres C., ako parc. reg. "C", o výmere 383 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoría, spôsob využitia 15, pešo i osobným automobilom v prospech vlastníkov parc. č. 9 evidovanej správou katastra na LV č. XX, a vo vyhovujúcom výroku, ktorým zaviazal žalovanú zdržať sa konania ktorým by žalobkyni akýmkoľvek spôsobom znemožnila vstup na špecifikované nehnuteľnosti pešo, zmenil tak, že žalobu v uvedených výrokoch zamietol. Následne súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti o uložení povinnosti žalovanej zdržať sa konania, ktorým by oprávneným z vecného bremena spočívajúcim v práve prechodu akýmkoľvek spôsobom znemožnila vstup na ich nehnuteľnosti osobným automobilom. S poukazom na uvedené teda úspech v konaní mala nesporne žalovaná. Súd prvej inštancie sa zaoberal tým, či príp. boli splnené podmienky na uplatnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania a pri rozhodovaní prihliadol z akých dôvodov došlo k zamietnutiu žaloby a či v týchto dôvodoch s ohľadom na predmet a povahu sporu možno vidieť dôvody hodné osobitného zreteľa.

3. Súd prvej inštancie dôvodil, že k zamietnutiu žaloby prišlo z dôvodu, že žalobcovia neuviedli aký protiprávny stav žiadali odstrániť, žalobcom zo strany žalovanej nikdy nebolo bránené prechodu pešo cez parcelu žalovanej a preto nebol dôvod na uloženie povinnosti žalovanej. Zároveň nebola preukázaná dôvodnosť žalobného nároku, zdržať sa konania, ktorým by znemožnila žalovaná vstup žalobcov na nehnuteľnosti osobným automobilom, keď nebolo preukázané, že žalobcom je bránené výkonu práva vyplývajúceho z existujúceho vecného bremena, nakoľko žalovaná nevykonala žiadne zásahy a úpravy, ktoré by znemožňovali výkon práva žalobcov vyplývajúci z vecného bremena. Súd prvej inštancie zároveň odkázal na rozhodnutie v ktorom sa odvolací súd plne stotožnil s tvrdením žalovanej, že dôvodmi hodnými osobitného zreteľa pre použitie ust. § 257 CSP nemôže byť skutočnosť, že žalovaná po 6 rokoch vedenia sporu nemala záujem o uzatvorenie zmieru. Po zvážení všetkých okolností, s poukazom na zamietnutie žaloby z dôvodov ako súd vyššie uviedol, nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by v spore úspešnej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 257 CSP. Z výsledkov sporu ani z iných procesných situácií nevyplýval dôvod na použitie moderačného práva a preto žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, priznal náhradu trov konania vo veci samej voči žalobcom v 1. až 3. rade v rozsahu 100 %. V časti, v ktorej konanie bolo zastavené je potrebné pri rozhodovaní o náhrade trov konania zistiť, kto zaviniel jeho zastavenie (resp. čiastočné zastavenie konania), nakoľko vznik konania spôsobí vždy žalobca podaním žaloby. Za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie zisťoval zavinenie strán na zastavení konania. Možno konštatovať, že konanie bolo zastavené pre správanie žalovanej, a nie pre správanie žalobcov. V tomto smere poukázal na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, bod 9, keď bolo konštatované, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že čiastočné zastavenie konania zaviniela žalovaná. Z uvedeného dôvodu v časti zastavenia konania vo veci týkajúcej sa odstránenia prekážok priznal žalobcom v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa v 1. rade, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, aby súd žalovanej nárok na náhradu trov konania vo veci o určenie povinnosti zdržať

sa zásahu do výkonu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nepriznal. Zároveň navrhla doplniť chýbajúci 3. výrok tak, že súd priznáva žalobcom v 1. až 3. rade v konaniach o predbežných opatreniach a neodkladných opatreniach, ktoré boli podané v tejto veci, ale sú vedené pod sp. zn. 9C/357/2015, nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Alternatívne navrhla, aby tieto konania o predbežných a neodkladných opatreniach, v ktorých bola úspešná žalobkyňa, súd zohľadnil pri percentuálnej úspešnosti v konaní vo veci samej. Ohľadom odvolacích dôvodov poukázala na § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) (§ 366 a), c) a d)) a h) CSP. Uviedla, že postupom súdu bolo žalobkyni v 1. rade odňaté právo konať pred súdom, keď v rozpore s výrokom uznesenia Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/20/2022-404 zo dňa 24.06.2022, ktorým odvolací súd v časti výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutia, súd prvej inštancie rozhodol bez nariadenia pojednávania, bez toho aby v ďalšom konaní mohli strany použiť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, vec nesprávne právne a skutkovo posúdil a v rozpore s právnym názorom nadriadeného súdu, ktorým bol viazaný, svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo neodôvodnil, čím naplnil vyššie uvedené odvolacie dôvody. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí v bode 4. uviedol, že je právnym názorom odvolacieho súdu viazaný, avšak odvolací súd vyslovil len právny názor, že čiastočné späťvzatie žaloby zavinením žalovanej súd prvej inštancie posúdil správne, a k aplikácii ust. § 257 CSP nevytkol nesprávne rozhodnutie, ale vytkol len nedostatočné odôvodnenie.

5. Súd prvej inštancie však vec v novom rozhodnutí v časti aplikácie ust. § 257 CSP bez ďalšieho posúdil opačne, ako ho posúdil v rozhodnutí zo dňa 06.12.2021, avšak teraz nie len že bez riadneho a presvedčivého odôvodnenia, ale úplne bez žiadneho odôvodnenia, čím odňal účastníkom konania právo na spravodlivý proces. Namietala tvrdenie súdu prvej inštancie, že zo strany žalovanej nikdy nebolo bránené žalobcom prechodu pešo, ani že by nebolo preukázané, a najmä, že nebolo preukázané, že by žalovaná vykonala zásahy a úpravy, ktoré by znemožňovali výkon práva žalobcov vyplývajúcich z vecného bremena. Tento skutkový stav nebol preukázaný výlučne v čase po vydaní neodkladného opatrenia, ktorým jej súd uložil zdržať sa konania brániacemu žalobkyni vo výkone práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, a toto neodkladné opatrenie bolo aj nadriadeným súdom vo viacerých fázach konania vyhodnotené ako dôvodné. Súd prvej inštancie sa v novom rozhodnutí nijakým spôsobom nevysporiadal s právnou a skutkovou argumentáciou žalobkyne v 1. rade, zo žiadnou, teda ani s podstatnou, ktorou odôvodňovala dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré mali na rozhodnutie podstatný vplyv. Argumentmi žalobkyne v 1. rade nebolo len to, že žalovaná, napriek tomu, že tvrdila, že nemieni výkonu práva brániť, odmietla súdne konanie skončiť súdnym zmierom. Žalobkyňa argumentovala najmä povahou a okolnosťami daného sporu, ktoré boli preukázané, okrem iného tým, že: - Podľa výslovného tvrdenia žalovanej, prostredníctvom jej PZ, táto zamedzovanie výkonu práva žalobcov z vecného bremena - práva prejazdu, považovala za bránenie svojho vlastníckeho práva, keďže na pojednávaní toto odôvodňovala vetou: „Taktiež poukazujem na to, že vlastník pozemku, aj keď je na ňom zriadené právo z vecného bremena má právo brániť svoje vlastnícke právo“. Žalovaná po celé roky prebiehajúceho konania zjavne nepochopila, že bránenie svojho vlastníckeho práva je prípustné len prostriedkami práva, nie protiprávnym konaním, a že právo z vecného bremena musí strpieť, kým nie je zrušené, a že vecné bremeno, zriadené zákonne a zapísané v katastri nehnuteľností, má rovnakú právnu váhu ako rozhodnutie súdu. Aj vzhľadom na množstvo konaní o neodkladných/predbežných opatreniach, v ktorých bola nútená sa žalobkyňa brániť, by bolo krajne nespravodlivé, aby žalobcovia znášali trovy konania. Trvala na dôvodnosti nepriznania trov konania žalovanej vzhľadom na charakter tohto konania, ako aj charakter procesnej situácie, keď v konaní bolo preukázané porušenie práv žalobcov, aj keď uplynutím času, plnením na základe predbežného opatrenia, ako aj vplyvom poveternostných podmienok, od začatia konania 26.06.2015, teda za dobu viac ako 7 rokov sa situácia zmenila. Za uvedené však nie je spravodlivé sankcionovať žalobcov, uložením platenia trov konania, nakoľko uvedené nezavinili a taktiež nezavinili toto súdne konanie. Záverom uviedla, že súd napriek jej návrhu nerozhodol o trovách v konaní o predbežných a neodkladných opatreniach, ktoré boli podané v tejto veci, ale sú vedené pod sp. zn. 9C/357/2015, a ani v odôvodnení svojho rozhodnutia sa nijakým spôsobom nevysporiadal s týmito trovami. Preto navrhla, aby súd tento výrok doplnil tak, aby zaviazal žalovanú na náhradu trov aj konania o predbežných a neodkladných opatreniach, ktoré boli podané v tejto veci, vedených pod sp. zn. 9C/357/2015, v rozsahu 100 %, nakoľko tieto boli zo strany žalobkyne dôvodné, bol na ich základe žalovanou odstránený protiprávny stav a žalobkyňa 1. bola v tomto konaní v plnom rozsahu úspešná. Súd pri rozhodovaní o predbežnom opatrení, ktoré bolo dôvodné, o trovách

nerozhodoval s odkazom na to, že o nich rozhodne súd vo veci samej v konaní sp. zn. 18C/362/2015, pričom k odstráneniu prekážok došlo práve a výlučne na základe predbežného opatrenia.

6. Žalobca v 2. rade v podanom odvolaní namietal, že zo strany žalovanej nikdy nebolo bránené prechodu, bolo preukázané, že žalovaná vykonala zásahy a úpravy prechodu, ktoré znemožňovali výkon ich práva. Stav sa zmenil až po vydaní neodkladného opatrenia, ktorým jej súd uložil zdržať sa konania. Vzhľadom na skutočnosť, že až po podaní žaloby a nariadení neodkladného opatrenia odstránila stavebný odpad a za 7 rokov vplyvom času, počasia zmizla príčina sporu je nespravodlivé, aby žalobcovia znášali trovy konania. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania neprizná a zároveň doplní chýbajúci výrok o trovách predbežného a neodkladného opatrenia.

7. V rovnakom znení ako žalobca v 2. rade podal odvolanie aj žalobca v 3. rade.

8. Písomné vyjadrenie žalovanej k odvolaniam podané nebolo.

9. Doplniacim uznesením č. k. 18C/362/2015-458 zo dňa 2. októbra 2023 súd prvej inštancie doplnil uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 03.10.2022, č. k. 18C/362/2015-413 tak, že: V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9C/357/2015 žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Súd priznáva žalobkyni v 1. rade v konaní o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9C/357/2015 nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd žalobcom v 2. a 3. rade v konaní o nariadení a zrušení neodkladného opatrenia vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9C/357/2015 nárok na náhradu trov konania nepriznal. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.11.2023.

10. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len "CSP") po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania vo veci samej (I. výrok) potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Predmetom konania bola žaloba doručená súdu prvej inštancie dňa 29.06.2015, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanej, aby odstránila protiprávny stav, zabraňujúci výkonu práva z vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu cez parcelu č. 7, evidovanou správou katastra na LV č. XXXX, kat. úz. K., obec L., I. C., ako parc. reg. "C", o výmere 383 m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, spôsob využitia 15, pešo i osobným automobilom v prospech vlastníkov parc. č. 9 evidovanej správou katastra na LV č. XX, kat. úz. K., obec L., okres C., ako parc. reg. "C", o výmere 313 m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, odstránením prekážok z prístupovej cesty, a aby sa zdržala akéhokoľvek konania, ktorým by žalobkyni, jej manželovi, deťom a nimi označeným osobám, akýmkoľvek spôsobom znemožnila vstup na uvedené nehnuteľnosti pešo aj osobným automobilom.

14. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. V prípade zastavenia konania je nárok na náhradu trov konania upravený v ust. § 256 CSP, v ktorom je zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie. Je to inštitút procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Najčastejšie dochádza k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby. Ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil zastavenie konania. Ide najmä o prípady, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký bol výsledok

konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Rozhodnou je skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca domáhal a len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť.

15. Odvolaním bol napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd vo veci samej priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcom v 1. až 3. rade v rozsahu 100 %, pretože bola v konaní úspešná, keď žaloba žalobcov bola v konečnom dôsledku v celom rozsahu zamietnutá, pričom súd prvej inštancie nevhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

16. K námietkam žalobcov je potrebné uviesť, že nárok na náhradu trov konania žalobcov bol daný v zastavujúcej časti konania, keď žalovaná odstránila prekážky brániace prechodu žalobcom cez sporné nehnuteľnosti a túto skutočnosť pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie v napadnutom uznesení zohľadnil. Je však potrebné zdôrazniť, že vo veci samej žalobcovia nepreukázali dôvodnosť podanej žaloby, a preto ju súd prvej inštancie zamietol. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považuje námietky žalobcov, že nebolo správne tvrdenie súdu, že zo strany žalovanej nikdy nebolo bránené žalobcom prechodu pešo, ani že by nebolo preukázané, že by žalovaná vykonala zásahy a úpravy, ktoré by znemožňovali výkon práva žalobcov vyplývajúci z vecného bremena za nedôvodné. Preukazovať dôvodnosť svojho nároku ako aj pravdivosť svojich tvrdení mali žalobcovia v konaní pred súdom prvej inštancie vo veci samej, kedy sa v tomto smere vykonávalo rozsiahle dokazovanie, výsledkom, ktorého však boli zistenia súdu prvej inštancie, že žaloba žalobcov nie je dôvodná. Pokiaľ samotní žalobcovia v odvolaní uvádzajú, že stav sa zmenil až po vydaní neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovanej uložil zdržať sa konania brániacemu žalobkyni vo výkone práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu, mali žalobcovia túto skutočnosť zohľadniť a zobrať žalobu späť aj v tejto časti a nemali zotrvávať na podanej žalobe. Keďže však v konaní neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali trvanie a dôvodnosť žalobou uplatneného nároku, sú povinní znášať náhradu trov, ktorých vznik bol týmto spôsobený protistrane.

17. Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/17/2009). Tak ako súd prvej inštancie, ani odvolací súd v danej veci nevhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré by dávali predpoklad, že ide o výnimočný prípad. Rozhodnutie vo veci samej, ktorým sa určil úspech a neúspech strán sporu je určujúce pre rozhodnutie o trovách konania a v danej veci súd nevhliadol také osobité špecifiká, ktoré by predstavovali dôvody hodné osobitého zreteľa. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou, že odôvodnenie súdu je v rámci aplikácie ust. § 257 CSP bez riadneho a presvedčivého odôvodnenia, dokonca úplne bez žiadneho odôvodnenia, čím odňal stranám sporu právo na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie v bodoch 11, 12 odôvodnenia rozhodnutia zrozumiteľne popísal dôvody, pre ktoré v danej veci nemožno použiť ust. § 257 CSP v prospech žalobcov a s týmito dôvodmi odvolací súd súhlasí.

18. Záverom odvolací súd dodáva, že o nerozhodnutých trovách v konaní o nariadení neodkladného opatrenia vedenom pod sp. zn. 9C/357/2015 rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 18C/362/2015-458 zo dňa 02.10.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.11.2023.

19. S poukazom na uvedené potom odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne rozhodol o trovách konania vo veci samej. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania vo veci samej (I. výrok) podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

20. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).